

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6934

гр. София, 30.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **5219** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Делото е образувано по жалба на Г. И. М., с адрес: [населено място], [улица], против Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“, с което е разрешено на Столична община – район „Студентски“ извършването на строеж „Детска площадка и фитнес на открито“ в имот с идентификатор 68134.1608.7173, кв. 29, м. „М. долина“.

С жалбата е направено и особено искане за спиране на изпълнението на Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“.

Ответникът представя административната преписка, като с придружителното писмо взема становище за недопустимост на така подадената жалба и прави искане за оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на производството.

С разпореждане № 5600 от 17.05.2024 г., постановено по настоящото дело, на жалбоподателя са дадени указания да обоснове правния си интерес от оспорване на Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“, като представи и/или посочи доказателства за обстоятелството, че се явява заинтересувано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2 ЗУТ.

С молба от 29.05.2024 г., депозирана в указания му срок, жалбоподателят е посочил, че правният му интерес да обжалва разрешението за строеж е налице, тъй като е издадено в УПИ, в което той има съсобственост, но процедурата по издаването му е незаконосъобразна и проведена без негово знание. Сочи, че съгласно представен нотариален акт от 2019 г. е съсобственик в УПИ V-1575, в което УПИ попадала и част от имот с идентификатор 68134.1608.7173. С молбата са представени и копия от решение по гр.д. № 4592/2023 г. по описа на СРС, 161 с-в, експертиза по гр.д. № 4592/2023 г. на СРС, 161 с-в.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

С оспорваното Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“ е разрешено на Столична община – район „Студентски“ извършването на строеж „Детска площадка и фитнес на открито“ в имот с идентификатор 68134.1608.7173, кв. 29, м. „ М. долина“, на основание чл. 55, чл. 148, ал. 1, ал. 2, ал. 4 изр. първо, чл. 152, ал. 1 ЗУТ.

Безспорно е, че се касае за нов строеж, в която хипотеза съгласно разпоредбата на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ заинтересовани лица са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон.

От представените с жалбата и уточнителната молба от 29.05.2024г. доказателства не се установява жалбоподателят да е заинтересовано лице по см. на чл. 149, ал. 2 ЗУТ.

За да обоснове правния си интерес от оспорване на Разрешение за строеж с № 89/25.08.2022 г., жалбоподателят се позовава на представения по делото нотариален акт от 2019г., като поддържа, че по силата на същия е съсобственик в УПИ, за което е издадено разрешението за строеж, но процедурата по издаването му е незаконосъобразна и проведена без негово знание.

Така представените по делото писмени доказателства не съставляват такива за обстоятелства измежду посочените в чл. 149, ал. 2 ЗУТ. Обратно, видно е от представения по делото нот. акт за собственост на недвижим имот № 157, том I-A, рег. № 18119, дело № 133 от 23.12.2019 г. по описа на нотариус с рег. № 273 на НК / л. 17 от делото, че жалбоподателят се легитимира като съсобственик на ПИ с идентификатор 68134.1608.9991, съседен на ПИ с идентификатор 68134.1608.470, за който е издадено процесното разрешение за строеж. Жалбоподателят не притежава и ограничени вещни права върху процесния имот, нито право да строи в него по силата на специален закон. Липсата на качеството на заинтересувана страна по смисъла на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ елиминира правния интерес от обжалване и е пречка да се осъществи валидно това процесуално правомощие. Правният интерес винаги е пряк, личен и следва да засяга определени в правна норма материални субективни права.

Предвид изрично определения от специалния закон кръг на лицата, които имат правен интерес от оспорването, жалбоподателят не се явява такова лице и следователно при установения от разпоредбата на чл. 149, ал. 2, т. 1 ЗУТ критерий се налага извод за недопустимост на жалбата му против разрешението за строеж на основание чл. 159, т. 4 АПК.

Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебно обжалване и за него съдът следи служебно, като при установена липса на правен интерес от оспорването, жалбата се оставя без разглеждане, а образуваното по нея съдебно производство се прекратява като недопустимо. В този смисъл е и съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в определение № 5369 от 30.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 4252/2024 г., II о., определение № 6621 от 20.06.2023 г. на ВАС по адм.д. № 5783/2023 г., II о.

По изложените съображения жалбата следва да бъде оставена без разглеждане. При липсата на допустимо производство, в което да бъде предявено искане по чл. 166 АПК за спиране на оспорения административен акт, недопустимо е и искането за спиране на неговото изпълнение.

Отделно от това и само за пълнота на изложението следва да се посочи, че

разрешението за строеж не е сред актовете, чието обжалване не спира изпълнението им. В чл. 217, ал. 1 ЗУТ изрично и изчерпателно са посочени актовете, спрямо които жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението им и следователно законодателят е допуснал предварителното им изпълнение по силата на самата законова разпоредба. Видно от съдържанието на посочената разпоредба, разрешенията за строеж не попадат в тази хипотеза. За да подлежи оспореният акт на предварително изпълнение, следва то да е допуснато с изрично разпореждане на административния орган по чл. 60 АПК, каквото в конкретния случай не се установява. От друга страна, фактическото изпълнение на строеж, без да е влязло в сила съответното разрешение, подлежи на спиране и забрана за ползване по реда и при условията на чл. 224 и чл. 224а ЗУТ, като компетентен орган да издаде заповед за това е началникът на ДНСК или кметът на общината или упълномощени от тях длъжностни лица.

Така мотивиран и на основание чл. 159, т. 4 АПК и чл. 166, ал. 3 вр. ал. 1 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на Г. И. М., с адрес: [населено място], [улица], против Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“.

ОСТАВЯ без разглеждане искането на Г. И. М. за спиране изпълнението на Разрешение за строеж № 89/25.08.2022 г. на главния архитект на СО – район „Студентски“.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 4919/2024г. по описа на Административен съд София-град, 72 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седемдневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: